

KARTA PRZEDMIOTU

Załącznik Nr 1 do Zarządzenia nr
3/07/2020
z dnia 13 lipca 2020 r w sprawie wzoru
karty przedmiotu w Wyższej Szkole
Menedżerskiej w Warszawie

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

NAZWA PRZEDMIOTU: Pedagogika porównawcza

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Instytut pedagogiki i psychologii, katedra pedagogiki
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Studia jednolite magisterskie, niestacjonarne
Profil kształcenia:	Praktyczny
Nazwa specjalności:	Pedagogika Przedszkolna i Wczesnoszkolna
Rodzaj modułu uczenia się:	Moduł A.3. Podstawy działań pedagogicznych
Rok / Semestr:	Rok akademicki 2020-2021 / semestr 2
Osoba koordynująca przedmiot:	Prof., dr hab. Volodymyr Rudenko
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Ma ogólną wiedzę w zakresie nauk społecznych, umie samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje umiejętności badawcze, kierując się wskazówkami wykładowcy, wykazuje aktywność w zakresie samodzielnego wzbogacania wiedzy.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Konsultacje	Egzamin/zaliczenie	Suma godzin
Studia stacjonarne										
Studia niestacjonarne	15	15							Egz+Zal	30

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład	Wykład problemowy. Wykład z prezentacją multimedialną.
Ćwiczenia	Dyskusje, analiza przypadków, prowadzenie warsztatów, w ramach których studenci przedstawiają swoje propozycje, wyciągania wniosków z przekazanych i przyswojonych przez nich treści, przygotowanie referatów.

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU I OBSZARÓW

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
Wiedza:		
1.	Zna i rozumie terminologię używaną w pedagogice porównawczej oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych na poziomie rozszerzonym.	P7U_W
2.	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o źródłach i miejscu pedagogiki porównawczej w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami nauk.	P7U_W; P7S_WK

3.	Zna podstawowe tendencje metodologiczne wykorzystywane w porównawczych badaniach porównawczych.	P7U_W; P7S_WG
4.	Potrafi określić współczesne tendencje w polityce oświatowej wybranych państw Unii Europejskiej i potrafi je powiązać z szerszymi tendencjami europejskimi i światowymi.	P7U_W; P7S_WG
5.	potrafi dokonać samodzielnej analizy polskiego systemu edukacji, porównać go z wybranym systemem europejskim i wyciągnąć wnioski wykorzystując do tego celu analizy instytucji i organizacji międzynarodowych.	P7U_W;; P7S_WK
Umiejętności:		
1.	Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych	P7U_U; P7S_UW
2.	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki porównawczej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	P7U_U; P7S_UW
3.	Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki porównawczej, jak i innych dyscyplin naukowych	P7U_U; P7S_UK; P7S_UO;
4.	Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych	P7U_U; P7S_UW;
5.	Potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	P7U_U; P7S_UK; P7S_UO;
Kompetencje społeczne:		
1.	Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	P7U_K; P7S_KO;
2.	Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki porównawczej; angażuje się we współpracę	P7U_K; P7S_KO;
3.	Docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga	P7U_K; P7S_KO;
4.	Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych	P7U_K; P7S_KO;
5.	Jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych	P7U_K; P7S_KO;
V. TREŚCI PROGRAMOWE (UCZENIA SIĘ)		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1.	Pedagogika porównawcza jako subdyscyplina pedagogiczna. Podstawowe pojęcia i definicje. Przedmiot pedagogiki porównawczej. Metodologiczne założenia, obszary i typy badań porównawczych.	K_W01
W2.	Nurty teoretyczne i metodologiczne w pedagogice porównawczej i jej ewolucja. Paradygmaty reform oświatowych. Systemy oświatowe w wybranych krajach.	K_W02

W3.	Nurt oświeceniowo-pozytywistyczne: Marek Antoni Jullien z Paryża, Pedro Rossello, BIE, UNESCO.	K_W03
W4.	Nurt antypozytywistyczny: M. Sadler, I.L. Kandel, N. Hans, F. Schneider, GZF Bereday, B, Holmes.	K_W05
W5.	Ewolucja pedagogiki porównawczej: podróże pedagogiczne – pedagogika zagraniczna – pedagogika porównawcza – porównawcza nauka o wychowaniu	K_W07
Lp.	Ćwiczenia/warsztaty:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
Ćw.1.	Rola i zadania pedagogiki porównawczej – współczesne tendencje badawcze. Aktualne problemy polityki oświatowej UE. Metodologiczne podstawy pedagogiki porównawczej.	K_U01
Ćw.2.	Polityka edukacyjna Unii Europejskiej: Historia Unii Europejskiej; Polityka edukacyjna Unii Europejskiej; Strategia Lizbońska i jej rola w kształtowaniu polityki edukacyjnej państw Unii Europejskiej.	K_U02
Ćw.3.	Polityka edukacyjna Banku Światowego i OECD w badaniach porównawczych pedagogicznych prowadzonych przez te organizacje. Polityka edukacyjna w wybranych krajach Unii Europejskiej: Polska, Francja, Anglia, Finlandia, Niemcy.	K_U04
Ćw.4.	Paradygmaty reform oświatowych: deskolaryzacja społeczeństwa; szkoła ustawicznie doskonała na przykładzie ewolucji polskiej szkoły po 1988 roku; szkolnictwo alternatywne ze szczególnym uwzględnieniem szkoły waldorfskiej.	K_U08
Ćw.5.	Systemy oświatowe w wybranych krajach i polityka oświatowa UE: Są to Niemcy z racji dużej „wartości egzemplarycznej” najistotniejszych problemów, którymi zajmuje się polityka i badania oświatowe, oraz dwa dowolne kraje wybrane do zaprezentowania na ochotnika przez studentów.	K_U09

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekty uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EUS (Efekt uczenia się)
Wiedza:		
	Efekty kształcenia będą sprawdzone za pomocą pisemnego testu.	W: 1 - 5;
Umiejętności:		
	Za pomocą metody projektów realizowanych na podstawie założeń podanych przez prowadzącego.	W: 1 - 5; Ćw.:1 - 7;
Kompetencje społeczne:		
	Dyskusje dot. referatów i prezentacje przygotowywanych przez studentów.	W: 1 - 5; Ćw.:1 - 7;

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekty uczenia się	Ocena niedostateczna Student nie zna i nie rozumie/nie potrafi/nie jest gotów:	Zakres ocen 3,0-3,5 Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:	Zakres ocen 4,0-4,5 Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:	Ocena bardzo dobra Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:
	1. Brak referatu 2. W przypadku uzyskania wyniku testu mniej 50% i oceny projektu < 9 pkt.	1. Ocena referatu oraz 2. W przypadku uzyskania wyniku testu w granicach (51-59)% – 3,0; (60-69)% – 3,5 i oceny projektu < 9 –13 pkt.	1. Ocena referatu oraz 2. W przypadku uzyskania wyniku testu w granicach (70-79)% – 4,; (80-89)% – 4,5 oceny projektu < 13,5–17,5 pkt.	1. Ocena referatu oraz 2. W przypadku uzyskania wyniku testu w granicach (90-100)% – 5,0 oceny projektu >17,5 pkt.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne

Udział w zajęciach dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	30	30
Egzamin/zaliczenie	10	10
Udział w konsultacjach	10	10
Projekt / esej	15	15
Samodzielne przygotowanie się do zajęć dydaktycznych	15	15
Przygotowanie się do zaliczenia zajęć dydaktycznych	20	20
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin/ECTS	100 / 4	100 / 4
Obciążenie studenta w ramach zajęć w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem	30	30
Obciążenie studenta w ramach zajęć o charakterze praktycznym	30	30
Obciążenie studenta w ramach zajęć związanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym	20	20
Obciążenie studenta w ramach zajęć związanych z przygotowaniem do prowadzenia badań	20	20

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

1. Białecki I., Nierówności edukacyjne w Polsce, maszynopis.
2. Dziewulak D., Systemy szkole Unii Europejskiej. Warszawa 1997.
3. Kupisiewicz., Paradygmaty i wizje reform oświatowych. Warszawa 1985.
4. Okoń W., Dziesięć szkół alternatywnych. Warszawa 1999.
5. Pachociński R. Pedagogika porównawcza. Warszawa 1995.
6. Pachociński R., Kierunki reform szkolnictwa wyższego na świecie, IBE, Warszawa 2004
7. Pachociński R., Pedagogika porównawcza, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2007.
8. Prucha J., Pedagogika porównawcza, PWN, Warszawa 2005.
9. Rabczuk W., Polityka edukacyjna Unii Europejskiej. Nowe konteksty, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej TWP, Warszawa 2007.
10. Struktury systemów kształcenia ogólnego i zawodowego w Unii Europejskiej. Warszawa 1988.
11. Wiloch T.J., Wprowadzenie do pedagogiki porównawczej 1970.
12. Wojniak J., Prawne aspekty integracji dzieci imigrantów w polityce edukacyjnej Unii Europejskiej, „Rocznik Komisji Nauk Pedagogicznych”, t. 59 – 60, 2007 – 2008.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

1. Grębska M., Polityka edukacyjna Banku Światowego, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej TWP, Warszawa 2007.
2. Kayser M, Wagemann P.-A. Uczyliśmy w szkole waldorfskiej. Warszawa 1988.
3. Osuch M., Podstawy prawa oświatowego, w: Pedagogika t.2 Pedagogika wobec edukacji, polityki oświatowej i badań naukowych, red. B. Śliwerski, GWP, Gdańsk 2006.
4. Pachociński R., Oświata i praca w erze globalizacji, IBE, Warszawa 2006.
5. Pedagogika t.2 (Pedagogika wobec edukacji, polityki oświatowej i badań naukowych), red. B. Śliwerski, GWP, Gdańsk 2006.
6. Rabczuk W., Szkolnictwo prywatne w świecie, IBE, Warszawa 2000.
7. Vanova M. , Pedagogika porównawcza, w: Pedagogika t.2 Pedagogika wobec edukacji, polityki oświatowej i badań naukowych, red. B. Śliwerski, GWP, Gdańsk 2006.

Inne materiały dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne z kursu „Pedagogika porównawcza”